

[Anders Andersen.]

den endelige stillingtagen meget nøje overvejer, om man på dette område ønsker at imødekomme et erhvervs muligheder for gennem en rimelig beskatning at forbedre sine vilkår i forhold til andre erhverv her i landet.

Jeg synes også, det i denne forbindelse skal nævnes, at de regnskabsresultater, som for nylig er blevet offentliggjort, med al tydelighed understreger de vanskeligheder, den enkelte landbruger står over for, når man må konstatere en forrentning, der ligger stort set på det halve af det, renteniveauet her i landet i øjeblikket er på, og vel at mærke en forrentning af den investerede kapital; tager vi forrentningen af handelsværdien, er forholdene endnu ugunstigere.

Man har fra visse sider nærmest givet udtryk for den opfattelse, at en omlægning af den faste beskatning er en større finansoperation. Jeg synes, det er værd at understrege, at samtlige faste skatter her i landet kun repræsenterer 7-8 pct. af de offentlige udgifter, og det vil derfor være muligt uden nævneværdige ændringer i beskatningen i almindelighed på denne måde at række en hånd til det erhverv, som i øjeblikket har så mange andre vanskeligheder at slås med. Men netop denne relativt lille procentdel af de samlede offentlige udgifter understreger måske bedre end mange ord, at påstandene om de faste skatters afgørende indflydelse på ejendomspriserne ikke kan være rigtige. Der er nemlig, som jeg nævnte før, mange andre ting, der på disse områder spiller ind.

Jeg håber, man vil forstå, at når man fra dansk landbrugs side på nuværende tidspunkt har rejst dette problem over for statsministeren og derigennem over for regeringen, er det netop ud fra ønsket om, at disse problemer drages ind i overvejelserne på nuværende tidspunkt med henblik på en virkelig lettelse af den faste beskatning, og det skal fra min side være en opfordring til regeringen og regeringspartierne til at tage disse spørgsmål op til alvorlig overvejelse mellem anden og tredje behandling.

Aage Fogh: Det er på foranledning af den sidste ærede taler, jeg har bedt om

ordet. Jeg vil gerne sige, at jeg deler det ærede medlem hr. Anders Andersens beklagelse af, at det ikke er lykkedes ved denne lejlighed at nå til enighed om en ordning af de faste skatter. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i den betragtning, at de faste skatter ikke udgør et sådant beløb, at det er rimeligt fortsat at opretholde diskussionen om dette spørgsmål. Det er helt rigtigt, at de kun udgør ca. 8 pct. af skatterne her i landet, og det er også helt rigtigt, at de for landbruget landet over udgør en lidt forskellig procent af grundværdierne. De ligger vist højest i Nordjylland med 7 pct. i samlede skatter på bygninger og jord i forhold til grundværdierne og lavest nede i Midtjylland, men de er ikke af en sådan størrelse, at de er afgørende for landbrugets økonomi. Afskaffelsen af de faste skatter vil ikke kunne løse landbrugets vanskeligheder, og afskaffelsen af de faste skatter vil ensidigt være til gavn for de helt store jordbrug. Derfor er jeg ganske overordentlig betænkelig ved den foreslåede ændring, når den ikke kan løse hele problemet.

Jeg kan ikke med min bedste vilje forstå, at partiet venstre ikke vil være villig til en forhandling. Jeg kan godt forstå, at de konservative ikke ville eller ikke kunne forhandle, for det ville være i strid med deres gamle grundsynspunkt, men venstrepartiet har dog tidligere deltaget i forhandlinger om grundskatterne. Venstrepartiets folk ud over landet deltager i øjeblikket aktivt i forhandlingerne om grundskatternes administration, og jeg tror, der er mange, mange af de almindelige landmænd og venstremænd ud over landet, der er tilhængere af, at der bibeholdes en vis beskatning af de faste grundværdier.

Det, jeg mener man skulle tilstræbe, var på langt kortere tid, end der er foreslået i lovforslaget, at afskaffe al beskatning af bygninger. Det måtte kunne gøres inden for et tidsrum af 10 år eller — om man hellere vil det — 3 vurderingsperioder, og så er der altså 12 år til det. I den periode kunne man samtidig tilstræbe at indføre ensartet grundskyld over hele landet, både i landdistrikter og i bydistrikter. Hvad procenten skulle være, er jeg villig til at forhandle om.

Jeg kunne også tænke mig, at man sagde,